

АСОЦІАЦІЯ МІСТ УКРАЇНИ

ВСЕУКРАЇНСЬКА АСОЦІАЦІЯ
ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

вул. Січових Стрільців, 73, 11 поверх, м. Київ, Україна, 04053

+38 044 486 28 78 +38 067 103 58 88

info@auc.org.ua amu.inform@gmail.com t.me/auc_ua auc.org.ua

№ 5-656/24

від 12 серпня 2024 року

Міністерство розвитку громад,
територій та інфраструктури України

10.05.2024 Міністерство розвитку громад, територій та інфраструктури України оприлюднило проект Закону України «Про засади відновлення України» (далі – Законопроект). Крім того, Комітетом Верховної Ради України з питань організації державної влади, місцевого самоврядування, регіонального розвитку та містобудування у період з 30 липня до 06 серпня були проведені публічні консультації щодо Законопроекту.

Асоціація міст України розглянула Законопроект та надає до нього консолідовані зауваження та пропозиції органів місцевого самоврядування.

1. Назва Законопроекту «Про засади відновлення України» передбачає, що нормативно-правовим актом встановлюється правове регулювання відновлення всієї України. Тоді як пропонувані заходи стосуються окремих об'єктів, окремих населених пунктів, а не всіх регіонів та територіальних громад України. Так, у тексті Законопроекту передбачено засади *запровадження інтегрованої інформаційно-комунікаційної системи та відновлення окремих населених пунктів*. Законопроект не містить цілісної системи відновлення України, яка також буде охоплювати заходи відновлення економічного потенціалу, системи освіти, охорони здоров'я, соціального захисту інших сфер життєдіяльності на деокупованих територіях. Отже, зміст Законопроекту не відповідає його назві.

Пропозиція: наповнити текст змістом, який відповідав би назві та меті Законопроекту.

2. Законопроектом пропонується ввести в законодавство термін «проект відновлення». Водночас, чинним законодавством були передбачені проекти місцевого (або регіонального) розвитку, зокрема й для реалізації планувальних документів з питань відновлення – планів відновлення та розвитку територіальних громад (Закон України «Про засади державної регіональної політики»).

Пропозиція: узгодити визначення пропонуваного Законопроектом термінів з чинним законодавством з огляду на недоцільність запровадження нових додаткових проектних документів.

3. У тексті Законопроекту відсутня система документів політики відновлення регіонів, територій та інфраструктури, що постраждали внаслідок збройної агресії

Російської Федерації проти України, зокрема взаємозв'язок із вже визначеними в Законі України «Про засади державної регіональної політики» планувальними документами для відновлення та розвитку. Водночас, одним із принципів відновлення Законопроектом визначено «планування та пріоритизацію».

Пропозиція: узгодити Законопроект з нормами чинного Закону України «Про засади державної регіональної політики», зокрема в частині планування відновлення та розвитку.

4. Законопроект не містить чіткого визначення та переліку суб'єктів політики у сфері з відновлення регіонів, територій та інфраструктури, що постраждали внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України. Так, у статті 4 Законопроекту у визначенні принципу добрососусьності згадується термін «суб'єкти відновлення», у статті 5 Законопроекту наведено перелік «органів, що здійснюють державну політику у сфері відновлення», у статті 35 та частині першій статті 36 норми стосуються «суб'єктів відносин у сфері відновлення».

Пропозиція: використовувати один термін щодо суб'єктів політики у сфері з відновлення регіонів, територій та інфраструктури, що постраждали внаслідок збройної агресії російської федерації проти України, визначити їх перелік.

5. У Законопроекті згадується «пріоритизація проектів відновлення» (статті 4, 21, 31), однак, не надається ні визначення, ні критерії, ні порядок (або відсилка на нього) щодо такої пріоритизації. Затверджені наказом Мінінфраструктури від 20.10.2023 № 964 Методичні рекомендації щодо пріоритизації проектів ліквідації наслідків, спричинених збройною агресією Російської Федерації проти України, розроблені для виконання Порядку використання коштів фонду ліквідації наслідків збройної агресії. Відповідно, такі методичні рекомендації застосовуються до проектів, які реалізуються за кошти цього фонду. Отже, наразі немає правових підстав застосовувати такі методичні рекомендації до фінансування проектів відновлення з інших джерел. Тому, не зрозуміло, які процедуру та критерії пріоритизації пропонується застосовувати для проектів відновлення.

Пропозиція: визначити процедуру та критерії пріоритизації проектів відновлення з урахуванням територіального та галузевого підходів.

6. Законопроектом (статті 6, 25, 26) передбачено можливість визнання Кабінетом Міністрів України населеного пункту значно пошкодженим або зруйнованим, а також визнання зруйнованого та значно пошкодженого населеного пункту таким, що підлягає першочерговому відновленню за рахунок державного бюджету. Для цього Кабінет Міністрів України має розробити відповідні порядок та критерії. Водночас, Законопроектом *не визначені:*

- хоча б базові критерії визначення населеного пункту значно пошкодженим або зруйнованим, відповідно всю відповідальність щодо визначення цих критеріїв покладено на Кабінет Міністрів України;

- які можуть бути наслідки, в разі прийняття рішення про визнання населеного пункту значно пошкодженим або зруйнованим, окрім першочергового

відновлення за рахунок державного бюджету. Адже, статтею 24 Законопроєкту пропонуються такі форми відновлення як пооб'єктне відновлення та комплексне відновлення населеного пункту;

- випадки, коли пооб'єктне чи комплексне відновлення населених пунктів, які будуть визнані зруйнованими чи значно пошкодженими, недоцільні. Відповідно до статті 27 Законопроєкту комплексному відновленню підлягають як значно пошкоджені, так і зруйновані населені пункти без зазначення підстав та доцільності такого відновлення;

- критерії для визнання зруйнованого чи значно пошкодженого населеного пункту таким, що підлягає першочерговому відновленню, і які матеріали надаються сільською / селищною / міською радою чи військовою адміністрацією при поданні відповідних пропозицій. Тоді як Комісія, передбачена статтею 26 Законопроєкту, має розглядати матеріали, які надаються органом місцевого самоврядування / військовою адміністрацією при прийнятті рішення про першочергове відновлення.

Пропозиція: визначити:

- базові критерії визначення населеного пункту значно пошкодженим або зруйнованим; наслідки рішення про визнання населеного пункту значно пошкодженим або зруйнованим;

- критерії доцільності / недоцільності пооб'єктного чи комплексного відновлення населених пунктів;

- критерії для визнання зруйнованого чи значно пошкодженого населеного пункту таким, що підлягає першочерговому відновленню за рахунок державного бюджету;

- перелік документів (матеріалів), що подаються органом місцевого самоврядування разом з пропозицією визнати населений пункт значно пошкодженим чи зруйнованим.

Наприклад, серед підстав для комплексного відновлення має бути його обґрунтована економічна та технічна доцільність. Для цього, варто врахувати, зокрема, фактичну та прогнозовану чисельність населення, потребу в інфраструктурних об'єктах з урахуванням демографічного прогнозу, поточний стан та можливість відновлення критичної інфраструктури, наявність та обсяг вибухонебезпечних залишків війни, очікувану вартість відновлення та порівняння з альтернативними варіантами, можливості щодо відновлення економічного потенціалу та створення робочих місць, а також необхідні відповідні розрахунки.

В разі визнання населеного пункту зруйнованим та, відповідно, непридатним для забезпечення життєдіяльності населення, і відповідно таким, відновлення якого є недоцільним, необхідно визначити наслідки для колишніх його мешканців, суб'єктів господарювання, органу місцевого самоврядування, території (право власності на рухоме й нерухоме майно, земельні ділянки; особливості гуманітарного розмінування, розбирання завалів, управління відходами руйнації, рекультивация земель тощо).

7. Принцип добросовісності визначений Законопроєктом як спрямованість дій усіх суб'єктів відновлення на захист публічних інтересів, розбудова довіри між

державою, громадянами та бізнесом, нульова терпимість до будь-яких проявів корупції. Водночас, запровадження ради доброчесності (стаття 9 Законопроекту) пропонується лише при центральному органі виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері відновлення в частині будівництва.

Пропозиція: питання утворення та функціонування рад доброчесності пропонуємо розглядати в рамках всієї діяльності центральних органів виконавчої влади, та не обмежуватися лише одним органом та однією сферою.

8. Статтею 12 Законопроекту визначені повноваження органів місцевого самоврядування у сфері відновлення, які стосуються лише тих проєктів відбудови, до яких залучаються кошти місцевих бюджетів, кошти підприємств, установ, організацій та населення на договірній основі, а також залучаються кошти донорів, спонсорів, тощо для відновлення відповідних територій. Водночас, до сфери повноважень органів місцевого самоврядування не належать вироблення рішення, управління, реалізація та контроль національних проєктів відбудови відповідної території територіальної громади, де залучені державні кошти.

Таким чином, Законопроектом запроваджується централізація всіх процесів реалізації та управління проєктами у сфері відбудови та відновлення окремих населених пунктів і здійснення державного контролю та нагляду у сфері відновлення з боку держави.

Крім того, Законопроект не містить чіткої ролі громадянина у процесі відбудови конкретного населеного пункту. Законопроект взагалі не містить положень про права та обов'язки громадян, а також права та обов'язки підприємств, установ та організацій у сфері відновлення населених пунктів. Стаття 4 Законопроекту щодо державної політики в сфері відновлення має одним з ключових принципів «людиноцентричність» та не містить положень з практичної реалізації цього принципу. Законопроектом не передбачено та не запропоновано зручного механізму залучення громадянина або юридичної особи у процес відбудови населеного пункту, такі як, до прикладу:

- брати участь у розробленні рішення з відбудови населених пунктів;
- брати участь в обговоренні проєктів законодавчих та інших нормативно-правових актів з відбудови населених пунктів;
- вносити на розгляд органів місцевого самоврядування пропозиції «інноваційні ідеї» щодо відбудови населених пунктів;
- з урахуванням сучасних технологій та діджиталізації не передбачено можливість опитування місцевих жителів щодо прийняття рішень з відбудови населеного пункту тощо.

Пропозиція: надати органу місцевого самоврядування повноваження приймати самостійні рішення з розробки проєктів відновлення, а також контрольні функції за реалізацією всіх процесів відбудови на всій території територіальної громади незалежно від джерел фінансування, а також забезпечити участь громадянина у процесі відбудови відповідної територіальної громади. Крім того, необхідно додати інформацію щодо повноважень органів місцевого самоврядування стосовно здійснення реєстраційних дій у системі DREAM та

внесення інформації (відомостей) та документів, створених для внесення до системи DREAM.

9. Розділ II Законопроекту стосується системи DREAM. Відповідно до Правил оформлення проектів законів та основних вимог законодавчої техніки текст Законопроекту має бути викладений державною діловою мовою. А також, некоректно визначати конкретну систему в Законі. Разом з тим, у Законі вживається «Єдина цифрова система відновлення України DREAM», проте чинна законодавча назва такої системи: Єдина цифрова інтегрована інформаційно-аналітична система управління процесом відбудови об'єктів нерухомого майна, будівництва та інфраструктури.

Пропозиція: визначити загальні вимоги до інтегрованої інформаційно-аналітичної системи з питань відновлення, а порядок її утворення та функціонування може бути затверджений актом Кабінету Міністрів України; привести у відповідність назву зазначеної системи у всіх законодавчих актах.

10. У статті 15 Законопроекту не визначено адміністратора системи DREAM.

Пропозиція: визначити у Законі адміністратора системи DREAM.

11. У частині першій статті 16 та частині першій статті 17 Законопроекту вживаються терміни «публічні реєстратори» та «створювачі» системи DREAM, проте не визначено, хто є такими особами. Крім того, ці терміни відмінні від тих, що визначені в Законі України «Про публічні електронні реєстри».

Пропозиція: зазначити, що створювачами та публічними реєстраторами є також уповноважені особи органів місцевого самоврядування, до повноважень яких належить створення інформації (відомостей) та документів для внесення до системи DREAM.

12. У Законі не чітко визначено об'єкти відновлення. Статтею 23 Законопроекту серед об'єктів відновлення, окрім пошкодженого, знищеного та втраченого майна, зруйнованих та значно пошкоджених населених пунктів, є також *рухоме та нерухоме майно, яке не відноситься до пошкодженого, знищеного або втраченого майна*. Видається незрозумілим, як саме можна відновити майно, яке не було ні пошкоджено, ні втрачено, ні знищено. Водночас, у переліку об'єктів відновлення відсутні *території відновлення*, як один з функціональних типів територій, передбачений Законом України «Про засади державної регіональної політики». Очевидно, що такі території мали б бути об'єктом відповідної політики відновлення.

Крім того, Законом недостатньо висвітлено питання щодо відновлення та розбудови інженерно-транспортної, енергетичної інфраструктури та будівництво нових та реконструкцію існуючих магістральних і регіональних транспортних комунікацій, водопровідно-каналізаційного господарства, з застосуванням сучасних технологій та модернізації при відновленні, а також відновлення рекреаційних ресурсів

Пропозиція: чітко визначити об'єкти відновлення з урахуванням вже запроваджених законодавством територій відновлення, включати до об'єктів відновлення лише ті, які потребують відновлення у зв'язку зі збройною агресією РФ проти України. Передбачити можливість застосування заходів та проєктів до рухомого та нерухомого майна, яке не відноситься до пошкодженого, знищеного або втраченого майна, лише в разі обґрунтованої потреби для комплексного відновлення населених пунктів;

доповнити частину першу статті 23 Законопроєкту та визначити, що об'єктами відновлення, у тому числі, є:

лінійні об'єкти інженерно-транспортної інфраструктури;
природні та штучні рекреаційні ресурси.

13. В назві статті 26 Законопроєкту відсутня назва Комісії.

Пропозиція: зазначити назву Комісії в назві статті 26 Законопроєкту.

14. У статті 1 визначено, що *комплексне відновлення населеного пункту* - це сукупність взаємопов'язаних та взаємоузгоджених заходів, спрямованих на відновлення у зруйнованому або значно пошкодженому населеному пункті об'єктів соціальної, виробничої, інженерно-транспортної, енергетичної інфраструктури, будівель та споруд житлового та іншого призначення до стану, що забезпечує створення повноцінного життєвого середовища (у тому числі відновлення економічного потенціалу території, повернення внутрішньо переміщених осіб та біженців). В той же час, у статті 27 і в Законопроєкті загалом не розкрито, як буде забезпечено такий *комплексний підхід*. Натомість передбачається, що Кабінетом Міністрів України будуть встановлені критерії до окремих проєктів відновлення для включення їх до загального переліку проєктів відновлення. Вочевидь, комплексне відновлення населеного пункту має спиратися на план відновлення та розвитку територіальної громади.

Крім того, пунктом 2 частини сьомої статті 27 Законопроєкту передбачено перевірку відповідності окремого проєкту для комплексного відновлення населеного пункту встановленим критеріям, а також вимогам щодо повноти та достовірності даних щодо окремого проєкту. І у разі відповідності *проєкту* критеріям та вимогам, наслідком є підготовка проєкту акту Кабінету Міністрів України *про затвердження переліку проєктів відновлення*.

Пропозиція: встановити взаємозв'язок проєктів відновлення і плану відновлення та розвитку територіальної громади. А наслідком відповідності проєкту критеріям та вимогам має бути його включення до переліку проєктів, і потім має бути перевірка, чи забезпечує пропонований перелік проєктів комплексне відновлення населеного пункту.

15. В частині третій статті 27 Законопроєкту передбачено розроблення та затвердження *комплексного плану території територіальної громади* або генерального плану населеного пункту в порядку, визначеному Законом України "Про регулювання містобудівної діяльності". Натомість, згаданим Законом України передбачено розроблення та затвердження *комплексного плану просторового*

розвитку території територіальної громади.

Пропозиція: уточнити назву комплексного плану.

16. Відповідно до статті 31 Законопроекту фінансування проєктів відновлення здійснюється на безповоротній чи поворотній основі, у тому числі шляхом надання кредитів (позик), але не визначено у якому порядку здійснюється надання таких кредитів (позик).

Пропозиція: визначити порядок надання кредитів (позик).

17. Статтею 33 Законопроекту передбачається, що державний контроль та нагляд за дотриманням законодавства у сфері відновлення здійснюється уповноваженими органами відповідно до законодавства, у тому числі з використанням системи DREAM.

З аналізу зазначеної статті незрозуміло чи буде здійснюватися державний архітектурно-будівельний контроль у сфері відновлення та які саме органи будуть здійснювати цей контроль.

Пропозиція: конкретизувати право здійснення державного архітектурно-будівельного контролю щодо об'єктів відновлення.

18. Законопроектом не передбачено норм щодо особливостей управління відходами руйнувань та усунення інших наслідків збройної агресії під час відновлення об'єктів та/або населених пунктів. Це, наприклад, може бути запровадження державної (та/або іншої, зокрема, міжнародної) підтримки для стимулювання повторного використання таких відходів, включення розділу про управління відходами руйнувань до планувального документу з питань відновлення та ін.

Пропозиція: передбачити особливості управління відходами руйнувань та усунення інших наслідків збройної агресії під час відновлення об'єктів та/або населених пунктів.

Крім того, Законопроект містить суттєві зміни до законодавства у сфері містобудування, архітектури та архітектурно-будівельного контролю.

19. Законопроектом пропонується встановити чітке визначення прав та обов'язків замовників у статті 42 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» від 17.02.2011 № 3038-VI (далі – ЗУ № 3038-VI).

Стаття 42 ЗУ № 3038-VI в редакції Законопроекту визначає, що у разі виконання підготовчих робіт замовником може бути фізична або юридична особа, яка є власником/співвласником будівлі, споруди, що суперечить самому визначенню та змісту підготовчих робіт. Адже відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 13.04.2011 № 466 «Деякі питання виконання підготовчих і будівельних робіт» підготовчі роботи - роботи з підготовки земельної ділянки, влаштування огороження будівельного майданчика та знесення будівель і споруд, порушення елементів благоустрою в межах відведеної земельної ділянки, вишукувальні роботи, роботи із спорудження тимчасових виробничих та

побутових споруд, необхідних для організації і обслуговування будівництва, улаштування під'їзних шляхів, складування будівельних матеріалів, підведення тимчасових інженерних мереж, а також з винесення інженерних мереж та видалення зелених насаджень. Отже саме визначення суті підготовчих робіт передбачає обов'язковість наявності у замовника права власності чи користування земельною ділянкою та не може бути застосовано до будівель і споруд.

Пропозиція: виключити підпункти «в» та «г» пункту 1 статті 42 ЗУ № 3038-VI в редакції Законопроекту.

20. У статті 42 ЗУ № 3038-VI в редакції Законопроекту пропонується встановити, що у разі виконання будівельних робіт з нового будівництва замовником може бути фізична або юридична особа, яка є власником або користувачем однієї або кількох земельних ділянок, на яких планується здійснення будівництва.

Пропозиція: доповнити підпункти «а» та «б» пункту 2 статті 42 ЗУ № 3038-VI в редакції Законопроекту словами «фізичні або юридичні особи, які є власниками/співвласниками об'єкта будівництва у разі його знесення».

21. У статті 42 ЗУ № 3038-VI в редакції Законопроекту визначається, що у разі виконання будівельних робіт з реконструкції, реставрації, капітального ремонту об'єкта будівництва замовником може бути фізична або юридична особи, яка є власником/співвласником об'єкта будівництва за відсутності права власності/користування земельної ділянкою. Проте визначення реконструкції передбачає можливість змінювати функціональне призначення існуючих будівель, яке згідно ДБН передбачає обов'язкову наявність земельної ділянки для можливості розміщення побутових майданчиків, паркомісць, місць розвороту транспорту, озеленення тощо.

Пропозиція: пропонуємо виключити підпункти «а», «б» та «в» пункту 3 статті 42 ЗУ № 3038-VI в редакції Законопроекту.

22. Законопроектом пропонується внесення змін до частини другої статті 22² ЗУ № 3038-VI, яка передбачає, що з використанням Реєстру будівельної діяльності (далі- Реєстр) створюються такі електронні документи, а саме: направлення на проведення перевірки, акт про недопущення до проведення перевірки при здійсненні архітектурно-будівельного контролю, документи, які складаються за результатами здійснення архітектурно-будівельного контролю (довідки, акти, приписи, рішення тощо), крім документів, які складаються безпосередньо на об'єкті будівництва, бланки документів, які складаються безпосередньо на об'єкті будівництва.

Пропозиція: конкретизувати перелік документів, складених за результатами заходів державного архітектурно-будівельного контролю, які можуть бути складені безпосередньо на об'єкті будівництва з визначенням часового проміжку обов'язкового внесення відомостей про них до Реєстру.

23. Пропонується доповнення ЗУ № 3038-VI статтею 54 «Інженер-консультант», який відповідно пункту 7 частини четвертої цієї статті буде брати участь у складанні акту готовності об'єкту до експлуатації, підтверджуючи, що завершений будівництвом об'єкт відповідає основним вимогам до будівель і споруд, визначеним Законом України "Про будівельні норми" та виконавча документація, необхідна для експлуатації завершеного будівництвом об'єкта, наявна у повному обсязі.

Зазначені повноваження інженера-консультанта належать до компетенції органів державного архітектурно-будівельного контролю та здійснюється відповідно до ЗУ № 3038-VI та постанови Кабінету Міністрів України від 13.04.2011 № 461 «Питання прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів» посадовою особою зазначеного органу під час прийняття об'єктів класу наслідків СС2 та СС3 до експлуатації, шляхом огляду об'єкту та складання відповідної довідки із заповненням чек-листу.

Деякі функції та повноваження інженера-консультанта дублюють повноваження осіб, відповідальних за проведення технічного нагляду та органів державного архітектурно – будівельного контролю. При цьому Законопроект передбачається виконання інженером-консультантом інших функцій визначених законодавством (в тому числі постановами Кабінету Міністрів України) та договором про надання інженерно-консультаційних послуг.

Крім того, Законопроект передбачає здійснення інженером-консультантом управління проектом, забезпечення організаційного і консультаційного супроводження комплексу робіт, пов'язаних із створенням об'єкта будівництва, здійснення незалежного інженерного контролю, забезпечення взаємодії замовника з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями та громадянськістю, що є прямою легалізацією «посередників» між замовником та іншими учасниками у сфері будівництва з потенційною метою відстоювання інтересів недобросовісного замовника та може привести до корупційних ризиків. Більше того, замовник не несе відповідальності за дії або бездіяльність найнятого за договором інженера-консультанта.

Пропозиція: виключити норми щодо повноважень інженера-консультанта, які дублюють повноваження органів державного архітектурно-будівельного контролю, містять корупційні ризики та інші повноваження, не зазначені в Законопроекті.

24. Законопроект пропонує доповнити пунктом 9¹² Прикінцевих положень ЗУ № 3038-VI, який визначає, що Кабінет Міністрів України на період дії воєнного стану та протягом 90 календарних днів після його припинення або скасування може, зокрема, 1) встановлювати особливості розроблення проектної документації на будівництво; особливості подачі та розгляду документів щодо отримання права на виконання підготовчих та будівельних робіт, прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів; особливості обстеження об'єктів (у тому числі в частині переліку осіб, які мають право на здійснення такого обстеження); 2) визначати об'єкти, які можуть проектуватися без одержання містобудівних умов та обмежень забудови земельних ділянок.

Крім того, пропонується, що Порядком ведення електронної системи можуть встановлюватися особливості ведення електронної системи, а також обмеження щодо повноважень користувачів електронної системи на період дії воєнного стану та протягом 90 календарних днів після його припинення або скасування та обмеження доступу до деяких відомостей електронної системи на період дії воєнного стану та протягом 90 календарних днів після його припинення або скасування.

Пропозиція: виключити зазначені норми, оскільки вони надають Кабінету Міністрів України надмірні і такі що суперечать ЗУ № 3038-VI повноваження.

25. Частиною восьмою статті 26² ЗУ № 3038-VI в редакції Законопроекту визначено, що присвоєння ідентифікатора (ідентифікаторів) об'єкта будівництва (закінченого будівництвом об'єкта) за зверненням державного реєстратора речових прав на нерухоме майно здійснюється уповноваженим органом містобудування та архітектури сільської селищної, міської ради негайно у день отримання відповідного звернення, але не пізніше наступного робочого дня з дня його отримання. Разом з тим, уповноважений орган містобудування та архітектури відмовляє у присвоєнні ідентифікатора, якщо зі змісту судового рішення неможливо встановити місце розташування об'єкта.

Проте Законопроектом не визначено на підставі якого судового рішення має присвоюватись ідентифікатор уповноваженим органом з містобудування та архітектури, не визначені його повноваження щодо присвоєння ідентифікатора та не визначений перелік документів необхідний для його присвоєння.

Пропозиція: залишити чинну редакцію статті 26² ЗУ № 3038-VI.

26. Статтею 56 ЗУ № 3038-VI в редакції Законопроекту передбачено складання акту про втрату, знищення, пошкодження (з втратою документної інформації) містобудівних умов та обмежень, технічних умов, документів, що підтверджують право на виконання підготовчих та будівельних робіт. В той же час, не передбачено порядок і форму такого акта (хто уповноважений його складати).

Пропозиція: визначити порядок і форму акту про втрату, знищення, пошкодження (з втратою документної інформації) містобудівних умов та обмежень, технічних умов, документів, що підтверджують право на виконання підготовчих та будівельних робіт.

Виконавчий директор

Олександр СЛОБОЖАН

Мельник Тетяна
Рябцева Наталія
(044) 486-30-82
t.melnik@auc.org.ua
n.riabtseva@auc.org.ua